

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

«Vós, Senyor, sou la meva esperança» (*Salm 71,5*)

Aquest diumenge l'Església vol dedicar aquest dia als pobres ja que se celebra la Jornada Mundial dels Pobres. Però, té sentit dedicar una jornada mundial als pobres? Sabem el que Jesús afirma: «Benaurats els pobres en l'esperit perquè d'ells és el Regne del Cel» (Mt 5,3). Però Jesús parla de la pobresa del cor en l'evangel·li de sant Mateu, del despreniment, i per això ens pot semblar exagerat la celebració d'una jornada mundial dedicada als pobres, aquells que ho són materialment. I a més, són compatibles la pobresa i l'esperança?

El sentit d'aquesta jornada, instituïda pel papa Francesc, és que tots, pobres i rics, prenguem consciència d'aquesta realitat. És evident que la pobresa no és un bé en sí mateixa, és una mancança de la humanitat, però sabem que és una realitat present en el món i també sabem que hi ha diversos tipus de pobresa: de diners, de salut, de pau, de temps, i moltes altres.

El papa Lleó en el seu missatge per a la jornada d'enguany proposa com a lema: «Vós, Senyor, sou la meva esperança» (*Salm, 71,5*). Precisament la seva primera exhortació apostòlica, que porta per títol *Dilexit Te*, tracta sobre l'amor als pobres. En el seu missatge en aquesta Jornada, Lleó recorda que: «el pobre es pot convertir en testimoni d'una esperança forta i fiable, precisament perquè la professa en una condició de vida precària, marcada per privacions, fragilitat i marginació. No confia en les seguretats

del poder o del tenir; al contrari, les pateix i sovint n'és víctima. La seva esperança només pot reposar a un altre lloc. Reconeixent que Déu és la nostra primera i única esperança, nosaltres també fem el pas de les esperances efímeres a l'esperança duradora».

També recorda que: «La pobresa més greu és no conèixer Déu». Així ho recordava el papa Francesc quan a l'exhortació

Evangelii gaudium escrivia: «La pitjor discriminació que pateixen els pobres és la manca d'atenció espiritual. La immensa majoria dels pobres tenen una obertura especial a la fe; necessiten Déu i no podem deixar d'oferir-los la seva amistat, la seva benedicció, la seva Paraula, la celebració dels sagraments i la proposta d'un camí de creixement i de maduració a la fe».

I una reflexió més de Lleó XIV: «Els pobres no són una distracció per a l'Església, sinó els germans i les germanes més estimats, perquè cadascun d'ells, amb la seva existència, i fins i tot amb les seves paraules i la saviesa que tenen, ens provoca a tocar amb les mans la veritat de l'Evangel·li. Per això, la Jornada Mundial dels Pobres vol recordar a les nostres comunitats que els pobres són al centre de tota l'acció pastoral. No només de la dimensió caritativa, sinó també del que l'Església celebra i anuncia. Déu ha assumit la seva pobresa per enriquir-nos a través de les veus, les històries, els rostres».

En aquesta jornada vull agrair una vegada més la dedicació de tants cristians, voluntaris i professionals, que a través de les institucions de l'Església ajuden, amb paraules del Sant Pare «a crear nous signes d'esperança que testimoniiïn la caritat cristiana, com ho van fer molts sants i santes de totes les èpoques. Els hospitals i les escoles, per exemple, són institucions creades per expressar l'acolliment cap als més febles i els marginats».

ENTREVISTA

Madurar la fe

JOAN COSTA BOU

«La família i el final de la vida: l'hum d'esperança» és el lema de la Jornada de Bioètica, organitzada pel Secretariat Diocesà de Pastoral Familiar de l'arquebisbat de Barcelona i Family Global Compact, i celebrada ahir a Barcelona. Experts del món acadèmic, mèdic i espiritual van parlar de temes tan essencials com el dol, el consol, la cura a les residències, el testament vital i els reptes ètics davant la malaltia i la fragilitat. Mn. Joan Costa és delegat de Pastoral Social de Barcelona i professor de Moral de la Facultat de Teologia de Catalunya (AUSP).

Vivim un temps en el qual ens costa d'assumir determinades situacions que ens porta la vida. Som una societat menys madura?

Més que madura, jo diria més deshumanitzada. El gran problema rau en el desconeixement del sentit del dolor. L'ésser humà cerca trobar sentit a tot el que li passa, a tot el que viu, a tot el que l'envolta. Quan ens neguem a buscar sentit a la realitat que ens envolta, d'alguna manera ens neguem a nosaltres mateixos, i per això acabem deshumanitzant-nos.

Des de la fe és més fàcil afrontar aquestes qüestions?

Entendre el sentit últim del dolor només es descobreix des de la fe. Joan Pau II ja va explicar a l'exhortació *Salvifici Doloris* que el dolor té molts sentits. El sentit moral ens ajuda a créixer amb fortaleza, a donar suport, a estimar qui pateix; i el sentit cristià del dolor és entendre'l des del misteri de Crist: Ell pateix tot el dolor humà i el transforma, el transfigura en camí de redempció i de santetat. Per això, sense Déu, entendre el sentit del dolor és molt complicat.

Per què l'Església ens aporta seguretat?

Tenim, fins i tot, un sagrament, el de la unció dels malalts, que ens dona a entendre que tot el nostre dolor ara està ple de contingut, un contingut redemptor i salvífic, a part d'humanitzador en la mesura que sabem afrontar-lo. A més, el dolor té punt i final, perquè hi ha un cel que ens espera i, per tant, sempre podem tenir esperança.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

MN. JOSEP RAMON PÉREZ
Canonge de la Catedral de Barcelona

El rostre de Crist en una sopa calenta

De vegades, l'Evangeli s'encarna en gestos tan senzills que corren el risc de passar desapercebuts. Les Germanetes de l'Anyell, *Petites Soeurs de l'Agneau*, una petita comunitat religiosa present també a Catalunya, viuen precisament d'aquests gestos: pregària, pobresa i proximitat amb els més pobres. La seva vida se sosté en allò essencial, sense projectes grandiosos, només amb la confiança posada en la Providència.

Expliquen que, quan tot just començaven al sud de França, un dia van sortir a demanar pa pels carrers, com fan habitualment. Una dona, commoguda, els va oferir una mica de sopa calenta. Agraïdes, van dur-la per compartir en comunitat. Però, pel camí, es van trobar amb un home sense sostre, tremolant de fred. Sense pensar-ho dues vegades, li van donar la sopa i es van quedar sense sopar. Aquella nit, una de les germanes va escriure al seu quadern: «Avui el Senyor ens ha convidat a la seva taula, al rostre d'un germà.»

Aquesta petita història conté tota una teologia: la de la pobresa evangèlica, la de la confiança absoluta en Déu que es fa providència, i la de la caritat que no reparteix des de dalt, sinó que comparteix des de baix.

Les Germanetes no «atenen» els pobres, sinó que viuen amb ells. En la seva senzillesa, ens recorden que la fe cristiana no es mesura pel que tenim, sinó pel que estem disposats a lliurar.

El papa Francesc, en instituir el Diu-menge Mundial dels Pobres, va voler precisament recordar això: que la pobresa no és un problema social que l'Església observa des de fora, sinó una crida interior que la constitueix des de dins. Els pobres, diu el Papa, «no són persones llunyanes, sinó germans que ens permeten descobrir el rostre del Senyor».

En aquest mes de novembre, mentre moltes parròquies preparen campanyes i col·lectes, les Germanetes de l'Anyell ens conviden a alguna cosa més profunda: a mirar, escoltar i compartir. A reconèixer Crist en qui té gana, en qui demana pa o simplement companyia. Perquè la caritat no s'improvisa; neix d'una vida lliurada, capaç de descobrir que el Regne de Déu comença en allò petit, allò que no es veu, allò que s'ofereix sense esperar recompensa.

Potser per això, aquella nit sense sopa i amb el cor ple, les germanetes van poder dir amb serenitat: «Avui hem sopat amb Crist.»

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Declaración de Amor

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO
Franciscana de los Sagrados Corazones

¡Es impresionante! Verdaderamente, ¡es indescriptible! Son maravillosas las palabras del Apocalipsis (3,9): «Te he amado». Con ellas el papa León XIV inicia la Exhortación Apostólica *Dilexite* sobre el amor a los pobres. Manifestación de amor del Señor a una comunidad cristiana sin recursos ni relevancia, expuesta a la violencia y al desprecio.

«La declaración de amor del Apocalipsis —dice el Santo Padre— remite al misterio inextinguible que el papa Francisco ha profundizado en la encíclica *Dilexite* sobre el amor divino y humano del Corazón de Cristo». Añade León XIV que él ha recibido como herencia el proyecto de la exhortación apostólica sobre el cuidado de la Iglesia por los pobres y con los

pobres, que su predecesor preparaba en los últimos meses de su vida. Él ha continuado, hecho suyo y añadido reflexiones al documento que nos ha regalado. Se nos llama a percibir el vínculo inseparable entre el amor de Cristo y la cercanía, la preocupación y la solicitud hacia los más pobres.

Nos unimos a la voz de María proclamando que el Señor «derriba del trono a los poderosos y enaltece a los humildes, a los hambrientos los colma de bienes y a los ricos los despoja de vacíos» (Lc 1,52-53).

Que Ella nos ayude a ver el rostro del Señor en las personas más necesitadas y sufrientes. Configurados, día tras día con el Corazón de Cristo, seamos testigos misioneros del amor y la misericordia de Dios.

Lectures de la missa diària i santoral

17. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.)
[1Ma 1,11-16.43-45.57-60.65-67 / SI 118 / Lc 18,35-43]. Santa Isabel d'Hongria (1207-1231), princesa viuda, serventa dels malalts. Sant Gregori Taumaturg, bisbe de Neocesarea (s. III); sant Iscle o Aciscle i santa Victòria, germans mrs. a Còrdova (303).

18. □ Dimarts [2Ma 6,18-31 / SI 3 / Lc 19,1-10]. Dedicació de la Catedral. Sant Romà, mr.; sant Aureli, mr. Santa Rosa Filipina, primera missionera del Sagrat Cor.

19. ■ Dimecres [2Ma 7,1.20-31 / SI 16 / Lc 19,11-28]. Sant Crispí, bisbe d'Ècija; sant Faust o Fast, diaca i màrtir; sant Abdiel, profeta (s. V aC).

20. ■ Dijous [1Ma 2,15-29 / SI 49 / Lc 19,41-44]. Sants Octavi i Adventor, soldats mrs.; sant Benigne, bisbe i mr. (s. II); santa Silva, vg. i mr.

21. □ Divendres [1Ma 4,36-37.52-59 / SI: 1Cr 29 / Lc 19,45-48]. Presentació de santa Maria, vg., al temple. Sant Gelasi I, papa (africà, 492-496); sants Honori, Eutiqui i Esteve, mrs.

22. ■ Dissabte [1Ma 6,1-13 / SI 9 / Lc 20,27-40]. Santa Cecília (o Cí-lia), vg. i mr. romana (s. III), patrona de la música (cantaires, músics i instrumentistes). Sants Filemó i Àpia, esposos, deixebles de Pau.

23. □ † Diu-menge vinent, diu-menge vinent XXXIV de durant l'any (lit. hores: 2a setm.)
[2Sa 5,1-3 / SI 121 / Col 1,12-20 / Lc 23,35-43]. Sant Climent I, papa (romà, 88-97) i mr.; sant Colúmbà (†615), abat a França i Itàlia, d'origen irlandès. Santa Lucrècia, vg. i mr.; beat Miquel-Agustí Pro, prevere jesuïta i mr.

DIUMENGE XXXIII DE DURANT L'ANY

Lectura de la profecia de Malaquies (Ml 3,19-20a)

Vindrà aquell dia abrusador com una fornàl. Tots els orgullosos i els injustos seran igual que rostoll, i aquell dia, quan arribi, els incendiarà, no en deixarà ni l'arrel ni la tija, diu el Senyor de l'univers. Però per a vosaltres, que venereu el meu nom, sortirà el sol de la felicitat, i els seus raigs seran saludables.

Salmo responsorial (97)

R. *Ve el Senyor a judicar amb raó tots els pobles.*

Canteu al Senyor les vostres melodies, / canteu-li al so de les cítares; / aclameu el rei, que és el Senyor, / amb trompetes i tocs de corn. R.

Bramula el mar amb tot el que s'hi mou, / el món i tots els qui l'habiten; / tots els rius aplaudeixen, / i aclamen les muntanyes, / en veure que ve el Senyor / a judicar la terra. R.

Judicarà tot el món amb justícia, / tots els pobles amb raó. R.

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (2Te 3,7-12)

Germans, ja sabeu què heu de fer si voleu imitar-nos. Entre vosaltres no vivíem mai desvagats, i a ningú no demanàvem de franc el pa que menjàvem, sinó que ens escarrassàvem treballant nit i dia, per no afeixugar ningú dels vostres. No és que no tinguem dret a la nostra manutenció, però volíem donar-vos un exemple amb la nostra vida, perquè vosaltres l'imitéssiu. Recordeu que quan érem entre vosaltres us repetíem aquesta regla: «Qui no vulgui treballar que no mengi». Us escrivim això perquè sentim dir que alguns de vosaltres viuen desvagats i, a més de no treballar, es posen on no els demanen. A tots aquests, els ordenem i els recomanem en nom de Jesucrist, el Senyor, que treballin en pau per guanyar-se el pa que mengen.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 21,5-19)

En aquell temps, alguns parlaven del temple, fent notar les seves pedres magnífiques i les ofrenes que el decoraven. Jesús digué: «Això que veieu, vindran dies que tot serà destruït: no quedarà pedra sobre pedra». Llavors li preguntaren: «Mestre, ¿quan serà tot això i quin senyal anunciarà que està a punt de succeir?»

Jesús respongué: «Estigueu alerta, no us deixeu enganyar, perquè vindran molts que s'apropriaran el meu nom. Diran: "Soc jo", i també: "Ja arriba el moment". Deixeu-los estar; no hi aneu, amb ells. I quan sentireu parlar de guerres i de revoltes, no us alarmeu. Això ha de succeir primer, però la fi no vindrà de seguida». Després els deia: «Una nació prendrà les armes contra una altra, i un regne contra un altre regne. Hi haurà grans terratrèmols, fams i pestes pertot arreu, passaran fets espantosos i apareixeran al cel grans senyals d'amenança.

Però abans de tot això se us enduran detinguts, us perseguiran, us conduiran a les sinagogues o a les presons, us presentaran als tribunals dels reis o als governadors, acusats de portar el meu nom. Serà una ocasió de donar testimoni. Feu el propòsit des d'ara de no preparar-vos la defensa: jo mateix us donaré una eloqüència i una saviesa, i cap dels vostres acusadors no serà capaç de resistir-la o de contradir-la. Sereu traïts fins i tot pels pares, pels germans, parents i amics, en mataran alguns de vosaltres, i sereu odiats de tothom pel fet de portar el meu nom. Però no es perdrà ni un dels vostres cabells. Sofrint amb constància us guanyareu per sempre la vostra vida.»

Lectura de la profecia de Malaquies (Ml 3,19-20a)

He aquí que llega el día, ardiente como un horno, en el que todos los orgullosos y malhechores serán como paja; los consumirá el día que está llegando, dice el Señor del universo, y no les dejará ni copa ni raíz. Pero a vosotros, los que teméis mi nombre, os iluminará un sol de justicia y hallaréis salud a su sombra.

Salmo responsorial (97)

R. *El Señor llega para regir los pueblos con rectitud.*

Tañed la cítara para el Señor, / suenen los instrumentos: / con clarines y al son de trompetas, / aclamad al Rey y Señor. R.

Retumbe el mar y cuanto contiene, / la tierra y cuantos la habitan; / aplaudan los ríos, / aclamen los montes. R.

Al Señor, que llega / para regir la tierra, / Regirá el orbe con justicia / y los pueblos con rectitud. R.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (2Tes 3,7-12)

Hermanos: Ya sabéis vosotros cómo tenéis que imitar nuestro ejemplo: No vivimos entre vosotros sin trabajar, no comimos de balde el pan de nadie, sino que con cansancio y fatiga, día y noche, trabajamos a fin de no ser una carga para ninguno de vosotros.

No porque no tuviéramos derecho, sino para daros en nosotros un modelo que imitar.

Además, cuando estábamos entre vosotros, os mandábamos que si alguno no quiere trabajar, que no coma. Porque nos hemos enterado de que algunos viven desordenadamente, sin trabajar, antes bien metiéndose en todo.

A esos les mandarnos y exhortamos, por el Señor Jesucristo, que trabajen con sosiego para comer su propio pan.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 21,5-19)

En aquel tiempo, como algunos hablaban del templo, de lo bellamente adornado que estaba con piedra de calidad y exvotos, Jesús les dijo:

«Esto que contempláis, llegarán días en que no quedará piedra sobre piedra que no sea destruida».

Ellos le preguntaron: «Maestro, ¿cuándo va a ser eso?, ¿y cuál será la señal de que todo eso está para suceder?».

Él dijo: «Mirad que nadie os engañe. Porque muchos vendrán en mi nombre diciendo: "Yo soy", o bien: "Está llegando el tiempo"; no vayáis tras ellos. Cuando oigáis noticias de guerras y de revoluciones, no tengáis pánico. Porque es necesario que eso ocurra primero, pero el fin no será enseguida».

Entonces les decía: «Se alzarán pueblo contra pueblo y reino contra reino, habrá grandes terremotos, y en diversos países, hambres y prestes. Habrá también fenómenos espantosos y grandes signos en el cielo.

Pero antes de todo eso os echarán mano, os perseguirán, entregándoos a las sinagogas y a las cárceles, y haciéndoos comparecer ante reyes y gobernadores, por causa de mi nombre. Esto os servirá de ocasión para dar testimonio.

Por ello, meteos bien en la cabeza que no tenéis que preparar vuestra defensa, porque yo os daré palabras y sabiduría a las que no podrá hacer frente ni contradecir ningún adversario vuestro.

Y hasta vuestros padres, y parientes, y hermanos, y amigos os entregarán, y matarán a algunos de vosotros, y todos os odiarán a causa de mi nombre. Pero ni un cabello de vuestra cabeza perecerá; con vuestra perseverancia salvaréis vuestras almas».

COMENTARI

Sofrint amb constància, guanyarem la nostra vida per sempre

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Quan escoltem, llegim i meditem l'Evangeli d'avui, que ens anuncia destruccions, guerres, persecucions i morts, podem arribar a pensar: «això ja està passant avui»; no més cal conèixer què està succeint en diferents llocs de la terra; i alguns diran, i també passa molt a prop nostre.

No podem ser alarmistes, tancant-nos en una visió pessimista del que està passant, però tampoc ho podem ignorar i viure amb indiferència, perquè més o menys nosaltres, estem bé.

Jesús ens parla de tristes realitats, per indicar-nos que hem de ser previsors, sabent que poden venir dificultats i sofriments.

El nostre món i les seves coses, experimenten diferents realitats al llarg dels anys, i en les realitats i les coses, hi ha pujades i baixades, alegries i penes, moments de grans i boniques construccions i d'horroses destruccions, moments de pau i serenitat i altres de guerres i terribles calamitats.

No podem tancar els nostres ulls a les diferents realitats bones o dolentes. Hem de viure enmig d'aquest panorama, i ens cal procurar de fer el bé, amb totes les nostres possibilitats, malgrat les dificultats que puguem trobar allà on ens trobem.

I si tot això, pot passar i passa en les diferents realitats personals i generals; també pot passar i passa en les qüestions de la fe i la vida espiritual, procurant ser bons deixebles de Jesucrist. Jesús mateix ens diu que tot això ens pot succeir, «pel fet de portar el meu nom».

Santa Teresa de Jesús, ja al segle XVI, deia: «Nada te turbe; nada te espante; todo se pasa; Dios no se muda, la paciencia todo lo alcanza. Quien a Dios tiene, nada le falta, solo Dios basta.»

Servint-nos el millor possible del que és material, bo i noble; donem-li gràcies a Déu, admirem-ho, però no ens hi aturem gaire. Al mateix temps, demanem al Senyor, llum, fortaleza i bon seny per afrontar les contradiccions, dificultats i patiments que tinguem d'experimentar.

Ara que ens trobem cap al final d'aquest any litúrgic, ens ha d'anar bé, fer una revisió de la nostra vida com a cristians: què ens ha ajudat per millorar, i què ha sigut un destorb per a no avançar en la FE en Jesucrist, la nostra ESPERANÇA, i la nostra CARITAT i AMOR al Senyor, la família i amb tothom.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Del dimarts 18 al divendres 21 de novembre. Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola a Madrid.

Dijous 20 de novembre. Cadena de Pregària per les Vocacions a la diòcesi.

Dissabte 22 de novembre, a les 10 h. Sessió del Consell Pastoral Diocesà al Bisbat. / **A les 20 h.** confirmacions a Sant Esteve de Parets del Vallès.

Diumenge 23 de novembre, a les 11 h. Confirmacions a la Sagrada Família de Terrassa.

Notícies

Preparació de la Jornada de Germanor. Els dies 3, 4 i 5 de novembre es van convocar els rectors i ecònoms de les parròquies a Granollers i Sant Cugat del Vallès, respectivament, a la jornada de informació i preparació de la campanya d'enguany. Es va tractar sobre la importància de la

transparència i la rendició de comptes i s'insistí especialment en la dimensió pastoral de l'economia.

Trobada de professors de religió. El dissabte 8 de novembre va tenir lloc la primera trobada del curs amb els mestres i professors de religió. Va ser

a les Esglésies de Sant Pere durant el matí i consistí en una visita guiada i una explicació del sentit de la litúrgia, a càrrec de Mn. Antoni Deulofeu.

Trobada jubilar de confraries i germandats. El dissabte 8 de novembre, a la tarda, va tenir lloc la trobada jubilar de les confraries i germandats presents a la diòcesi. Va consistir en una Missa presidida pel bisbe Salvador al santuari de la Mare de Déu de la Salut i una estona posterior amb compartir entre tots els participants.

Trobada de germanor de l'Hospitalitat de Lourdes. El recinte firal de Terrassa acollí enguany la trobada de germanor hospitalària que organitza cada any l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de les diòcesis de la Província Eclesiàstica de Barcelona. El bisbe Salvador va presidir la Missa i

els acompanyà en el dinar de germanor que hi seguí.

A més a més...

Inscripcions a les activitats de joves. Entre els dies 27 de desembre i 2 de gener tindrà lloc la Trobada Europea de Joves que organitza la comunitat de Taizé enguany a París. Per a joves de 18 a 35 anys. Inscripcions aquí: <https://delejoverterrassa.com/taizepais/>

També estan obertes les inscripcions per a les dues activitats d'estiu: del 17 al 29 de juliol els campaments de *Be Apostle* per als adolescents a Bellver de Cerdanya i el *Pelegrinatge de Joves* al santuari de Lourdes del 30 de juliol al 4 d'agost. Les inscripcions estan obertes fins al 24 de novembre aquí: <https://forms.office.com/e/lueuALJDig>

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

«Tú, Señor, eres mi esperanza» (Salmo 71,5)

Este domingo la Iglesia dedica este día a los pobres ya que se celebra la Jornada Mundial de los Pobres. Pero, ¿tiene sentido dedicar una jornada mundial a los pobres? Sabemos lo que afirma Jesús: «Bienaventurados los pobres en el espíritu porque de él es el Reino de los Cielos» (Mt 5,3). Pero Jesús habla de la pobreza del corazón en el evangelio de san Mateo, del desprendimiento y por eso nos puede parecer exagerado la celebración de una jornada mundial dedicada a los pobres, aquellos que lo son materialmente. Y además, ¿son compatibles la pobreza y la esperanza?

El sentido de esta jornada, instituida por el papa Francisco, es que todos, pobres y ricos, tomemos conciencia de esta realidad. Es evidente que la pobreza no es un bien en sí misma, es una carencia de la humanidad, pero sabemos que es una realidad presente en el mundo y también sabemos que existen muchos tipos de pobreza: de dinero, de salud, de paz, de tiempo, y tantas otras.

El papa León en su mensaje para esta jornada propone como lema: «Tú, Señor, eres mi esperanza» (Salmo 71,5). Precisamente su primera

exhortación apostólica, que tiene por título *Dilexisti Te*, está dedicada al amor a los pobres. En su mensaje en esta jornada, León recuerda que: «el pobre puede convertirse en testimonio de una esperanza fuerte y fiable precisamente porque la profesa en una condición de vida precaria, marcada por privaciones, fragilidad y marginación. No confía en las seguridades del poder o del tener; por el contrario, las sufre y a menudo es su víctima. Su esperanza solo la puede poner en otro sitio. Reconociendo que Dios es nuestra primera y única esperanza, nosotros también damos el paso de las esperanzas efímeras a la esperanza duradera».

También recuerda que: «la pobreza más grave es no conocer a Dios». Así lo recordaba el papa Francisco cuando en la exhortación *Evangelii gaudium* escribía: «La peor discriminación que sufren los pobres es la falta de atención espiritual. La inmensa mayoría de los pobres tiene una apertura especial a la fe; necesitan a Dios y no podemos dejar de ofrecerles su amistad, su bendición, su Palabra, la celebración de los sacramentos y la propuesta de un camino de crecimiento y de maduración a la fe».

Y una reflexión más de León XIV: «Los pobres no son una distracción para la Iglesia, sino los hermanos y hermanas más queridos, porque cada uno de ellos, con su existencia, e incluso con sus palabras y su sabiduría, nos provoca a tocar con las manos la verdad del Evangelio. Por eso, la Jornada Mundial de los Pobres quiere recordar a nuestras comunidades que los pobres están en el centro de toda la acción pastoral. No solo de la acción caritativa sino también de lo que la Iglesia celebra y anuncia. Dios ha asumido su pobreza para enriquecernos a través de las voces, las historias, los rostros».

En esta jornada quiero agradecer una vez más la dedicación de tantos cristianos, voluntarios y profesionales, que a través de las instituciones de la Iglesia ayudan, con palabras del Santo Padre «a crear nuevos signos de esperanza que testimonien la caridad cristiana, como lo hicieron muchos santos y santas de todas las épocas. Los hospitales y las escuelas, por ejemplo, son instituciones creadas para expresar el acogimiento hacia los más débiles y los marginados».

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

